

dem ved egentlig Ekspropriation og mod fuldstændig Erstatning. De nævnte af Lovens tilbagevirkende Kraft flydende Vanskeligheder vilde være undgaaede, hvis Regeringen havde fremsat Lovforslaget noget tidligere, hvad der formentlig meget vel kunde være sket.

Naar det under Lovforslagets Behandling har været fremhævet, at det Tab, Afgiftsnyderne vilde komme til at lide ved den lavere Kapitelstakst for 1914, vilde blive udjævnet i Løbet af de nærmest følgende Aar, skal dertil bemærkes, at selv en fleraarig — rentefri — Henstand vilde være et Indgreb i Afgiftsnydernes lovlige Ret, samt at Udjævningen vil kunne blive betydningsløs, hvis der er Spørgsmaal om Ydelser een Gang for alle, eller der sker Forandringer med Hensyn til Nydernes Person ved Dødsfald, Afskedigelse eller lignende. Men i øvrigt vil en virkelig Udjævning — selv efter Landbrugsministerens Ændringsforslag under Nr. 2 — overhovedet ikke finde Sted i det formentlig ubetinget sandsynligste Tilfælde, at Kornpriserne for de nærmeste Aar efter 1914 bliver højere end Priserne i de nærmeste Aar før 1914.

For saa vidt som man til Forsvar for Lovforslaget har paaberaabt sig de tilstedeværende overordentlige Forhold, skal Mindretallet bemærke, at der formentlig ikke for Tiden foreligger nogen virkelig Nødstilstand for Afgiftsnyderne. Og et blot Billighedshensyn til disse kan selvfølgelig ikke berettige til at fravige Grundlovens Bestemmelser. Men i øvrigt forekommer det ikke Mindretallet, at et saadant Billighedshensyn kan gøres gældende med videre Vægt. Hvis Afgiftsnyderne nu ikke er i Besiddelse af Korn, fordi de har solgt eller paa anden Maade disponeret over deres Afgrøde, saa er der jo dog kun Spørgsmaal om deres egne Dispositioner, hvoraf de med Rimelighed kan siges selv at burde tage Følgerne. Ligesom de vilde have høstet hele Fortjenesten, hvis Dispositionerne havde vist sig fordelagtige, saaledes maa de ogsaa bære Tabet, naar det modsatte

er Tilfældet. Og paa den anden Side staaer Hensynet til Afgiftsnyderne, som man ikke uden Ubillighed kan berøve de Indtægter, som de med fuld Føje har gjort Regning paa til Bestridelse af deres Udgifter, der i Almindelighed ogsaa vil være forøgede ved de foreliggende overordentlige Forhold.

De Betæneligheder, Mindretallet saaledes maa nære overfor Lovforslagets Hovedbestemmelser, har ikke kunnet hæves ved de under Forslagets Behandling fra Regeringens Side fremkomne lidet fyldestgørende Oplysninger.

Naar det i Overensstemmelse med det anførte antages, at Lovforslagets §§ 1 og 2 er stridende mod Grundlovens § 82, vil den eventuelle Lov efter Mindretallets Mening ogsaa kunne tilsidesættes af Domstolene, og det trænger ikke til nærmere Forklaring, at der herved vilde opstaa en overmaade vanskelig, ja ganske uholdbar Situation.

I Henhold til det bemærkede stiller Mindretallet Ændringsforslagene under Nr. 1 og 4 om at lade §§ 1 og 2 helt udgaa, hvorved Ændringsforslagene under Nr. 2 og 3 vil bortfalde.

Et andet Mindretal (Bojsen, Frandsen, Ole Hansen, Jensen-Grimsbjerg, Johansen og Nygart) nærer den Opfattelse, at Kornpriserne med den nuværende Driftsmaade i Landbruget ikke længere danner noget paalideligt Grundlag til Bedømmelse af Landmændenes Ydeevne, idet et enkelt eller enkelte Aars lave Kornpriser meget vel kan falde sammen med gunstige økonomiske Forhold indenfor Landbruget og da ganske særlig indenfor det mindre Landbrug, medens det omvendte kan være Tilfældet i et enkelt eller enkelte Aar med høje Kornpriser.

For saa vidt som Lovforslaget derfor tager Sigte paa ved Bestemmelserne i §§ 1 og 2 at søge Reglerne for Kapitelstakstens Fastsættelse forandrede med det Formaal dels at mildne en Del paa Ulemperne ved den høje Kapitelstakst for Aaret 1914 og dels at tilvejebringe et bedre og mere paalideligt Grundlag for